

Поверително

До г-на д-р К. Стоилова, Министър Председател и Министър на Външните работи и на Исповеданията.

г. Белград, 30.03.1898 год. №298

Господине Министре,

От няколко дена насам в Белград са дошли Христо Иванов и Риболовски под предлог да уредят една работа по внасяне из България в Сърбия камен кюмюр от Пернишката мина. Доколкото ми е известно, Риболовски е един търговец живущ в София, улица Славянска, за миналото на когото нямам никакви данни и не мога да се произнесе какъв е човек, но узнах че бил добил един вид концесия от нашето Министерство на Търговията и Земеделието, за да изнася камени въглища из България.

За втория, обаче, Христо Иванов, известен по-рано с емигранството си и похожденията си Белград и за когото, ако се не лъжа, има дълга преписка между повереното Ви Министерство и Австро-Унгарското дипломатическо агенство в София за едно дете, узнах, че се представил на Краля Милан и че е искал ауденция и от Н. В. Краля Александра. Освен това донесоха ми, че завчера той същия Христо Иванов в кафе Македония близо до Белградския театър, в пияно състояние е псувал всичко в България и разказвал разни небивалици.

Тъй като той днес утре ще се завърне в София, считам за длъжност да Ви предупредя своевременно, г-не Министре, щото ако намерие за добре да се подложи той на таен полицейски надзор, за да се следи къде отива и с кого се среща, понеже той един път казва, че дошел да търси сина си, който преди няколко месеца бил писар в Белградската община и после изчезнал неизвестно къде, а друг път твърди, че щял да работи в съдружие с Риболовски, защото познавал добре работите и хората в Белград и Сърбия. В същност, обаче, аз мисля, че той ще играе шпионкса роля, защото се счита за съвсем неоправдан в България – другояче неговите тайни аудиенции при едни чужди владетели стават непонятни.

Благоволете и пр.

Подпис М. Георгиев

[Източник: Фонд 315к (Българска легация в Белград, 1880-1944), оп. 2, а.е. 3, л. 28]